

Lil je pramožen smet, ki je grajen svojih prid-
 nor obdelovalnih zemljišč pri tovrsti veliki vna-
 jidobili. On in žena njegova sta rada bogajne
 dajala in sreča jima je bila mila. Zbudi se pa
 neka prejetnost o svoji ženi, celoč: lej, svoj
 svak got mošnje dobička domá prinese, ki pa
 nima ničesa pokazati, kar bi bila prigrupoda-
 sila. Sklene tedaj dolž stopa diti in skrajšati,
 da bi tudi ona imela kaj mošnje pokazati. Gato
 žena bogajne dajati, bračč jame politi ter da-
 rove o skrinjo skupaj svetati, enislečá si, kar moš
 domu pride, ene do glaz vesl. Svoj pride - pa
 ni prinesel mošnje dobička. Ne od nesecč je
 pravil, ktere so ga potopale. Ptolajiti ga ne-
 koliko, mu podé žena, kako je ona barčna
 bila, in da na to vižo se do ljubljeno smalo pri-
 dobilo. Polje mošja o skrinjo gledat, kaj da
 je prihranila - ali kaj je bilo? Kolna skrinje
 kač, gadoo, modroso in drugih skupenih
 žival je bila! Prihranjeni, svetjem odtegnani
 darovi so bili.